

લઘુકથા / છાણા થાપવા એટલે

મન હું ખબરો કે હું છાણા થાપી હ...

મારી આંધરો છાણા થાપેલા. પડખે ઊભી રહને મારી બાને છાણા થાપતી હું જોઈ રે'તી. મને થ્યું લાવ્યને હુંય... હુંય શીખી ગઈ.

ઘરમાં કટકટલ્યું કામ હોય. હવારમાં ઊભા થાઈ તે હાંજે બેવડું પોટલું થઈ જાઈ. કારેક પાછું વાડીનુંય કામ હોય. મને તો છાણા થાપવાનું ને ભારત ભરવાનું કામ બવ ગમે.

નવરી પડું એટલે છાણા થાપું. કૂંવળ, લાદ, બકરીની લીંડી, લાકડાનો છોલ, બાવળની પાની, ડૂંહાં, માંડવીના ફોફાં એમ અલગ બધું છાણા હાર્યે કદવાળીને એવો તો લોંદો બનાવું કે પછી જોઈ લ્યો છાણા બને ઈ ! પાતળી આંગળીની છાપવાળા પાતળાં એક જ હરખા ગોળ મોઢાવાળા છાણા બનાવું કે હુંકાઈ જાય તંયે તો એકદમ હળગી જાય. આવાં છાણા બનાવતી જોઈને બા હરખાઈ ગયેલી. પછી તો મૂળ કામ જ ઈ થઈ ગયેલું.

બધાય કે'સ કે લગન થ્યા પછી હું છાણા થાપવામાં ઈથીયે તે આગળ વધી ગઈ.

બાપ ગોતરમાં માછલાને કારેય હાથ નો'તો અડાડ્યો ને ઈ નંઈ એનું જ શાક કરીને ખવડાવ્ય. હાહરોય હવાધ્યો. ઈ મોટે ભાગે દેશી 'અમરત' પણ પીઈને આવતો ને એમાં મારી 'ધોણ' થાવા માંડી. ક્યાં હુંધી ખમું ?

મનને એમ કે વે'લુ મોડું હમજશે. પાંસ વરહ ઘરે આવીને એની રાહ જોઈ. ઈ તો હમુંકનો વકર્યો. આખી ન્યાતે હમજાવ્યું કે હું એને સોડી દવ.

છેલ્લા બે વરહથી મારા બાપુ ક્યાંક બીજું ગોતતા. મળતુંય ખરું. પણ મારે ક્યાં એક ભવમાં બીજો ભવ કરવો'તો. માનું જ નંય ને.

આટલું લાંબુ કોઈ સોકરી આમ ઘેર આવીને બેઠી હોય એવું અમારા કટખમાં કોઈ દિ' બન્યું નો'તું પણ મને તો ઈ થાય કે સોકારો ગમે આટલા વરહ ઘેર બેઠી હકે એનો વાંધો નંય ને સોકરીને લગન થ્યે ઘર મટી જાય એવું ક્યાં શાસ્તરમાં લખ્યું હશે ?

બાપની ટકટકાટી રોજ માથે ઝીકાતી તોય હું તો નવરી પડું કે છાણા થાપવા
બેહી જ જાવ સું. ટાંટીયો વાળીને બેહવાનું કેમ ગમે ?

પણ બાપુ કેય સે કે હવે હું છાણા થાપવાનું બંધ કરી દવ તો હારું.

હરીશ મહુવાકર, 'અમે', 3/A, 1929, નંદાલય હવેલી પાસે, સરદારનગર, ભાવનગર 364 002

ફોન: 9426 22 35 22 , ઈમેઈલ : harishmahuvakar@gmail.com

Sahityasetu.co.in